

Що робити батькам

— У першу чергу заспокойтесь, і тільки після цього починайте розмову з дитиною.

— Дайте відчувати, що ви поруч, готові підтримати та допомогти, вислухати та захистити.

— Запевніть дитину, що ви не звинувачуєте її у тому, що відбувається, і вона може говорити відверто.

— Пам'ятайте, що дитині може бути неприємно говорити на цю тему, вона вразлива у цей момент. Будьте терплячими та делікатними.

— Запропонуйте подумати, які дії допоможуть дитині почуватися у більшій безпеці зараз (наприклад, бути певний час ближче до дорослих, не залишатися довго у ДНЗ тощо).

— Розкажіть дитині, що немає нічого поганого у тому, щоб повідомити про агресивну поведінку щодо когось вихователю чи помічнику вихователя.

— Поясніть різницю між «пліткуванням» та «підслуванням» про своє життя чи життя друга.

— Пам'ятайте, що ситуації фізичного насилля потребують негайного втручання з боку батьків та візит до адміністрації.

— Важливо усвідомити, чому саме дитина потрапила у ситуацію булінгу.

— Обов'язково рекомендуємо з цим питанням звернутися до дитячого психолога.

— Підтримайте свою дитину у налагодженні дружніх стосунків з однолітками.

— Поясніть дитині, що зміни будуть відбуватися поступово, проте весь цей час вона може розраховувати на вашу підтримку.

Пам'ятайте: дитина, що стала учасником цькування (нападник, спостерігач або жертва), якої б позицію вона не дотримувалась при цьому, потребує серйозної роботи з дитячим психологом.